

La mare, in sfarsit!!! :)

Dupa cum, probabil, v-ati dat deja seama, nu prea sint pasionata de condus...dar chiar deloc!!! ☐

Prefer de o mie de ori ca Cipi sa ne plimbe...iar noi, copiii (adica eu cu Bogdi ☐)...sa stam in spate si sa ne distram de minune!

Pentru aceasta alegere ma felicit si-acum caci intreaga noastra calatorie prin tara a stat sub semnul veseliei si a lipsei de orice griji, tot efortul concentrarii asupra traseului si sigurantei noastre revenindu-i celui mai scump sofer din lume -Ciprian!

Am savurat fiecare moment, in fiecare zi.....in afara inasa de ziua in care ne-am indreptat catre mare (impropriu zis „ziua”, pentru ca la 12 noaptea, cand am iesit noi pe portile Manastirii Bistrita, numa' zi nu mai era ☐)...cand am fost surprinsi de fortele naturii ce s-au dezlantuit , cu o furie greu de imaginat, in timp ce ne indreptam catre Pitesti...

Cele mai infricosatoare momente le-am trait pe cand traversam Muntii Cozia...probabil muuult mai pitoresti pe timp de ziua :))

Am avut niste emotii si niste trairi cumplite de care nu vreau sa-mi mai amintesc vreodata!!!

...si din cauza tunetelor si a fulgerelor, ce mie mi s-au parut mai mult decat amenintatoare...

...si din cauza drumului, in care vizibilitatea redusa a concurat cu succes alaturi de serpentinele „ascutite” la spectacolul (sinistru) nocturn pe care am fost obligati „sa-l vizionam” pret de 1 ora...

...dar mai ales din cauza unui tir care, la un moment dat, era sa ne striveasca...

Slava Domnului ca puiutul meu scump dormea linistit, in scaunelul lui de masina...nebanuind nimic...

Deci, din cauza portiunii asteia nasoale ☐ ...cu munti si ploii...si bla,bla,bla...calatoria cu masina, pe timp de ploaie, mie una, imi repugna total!

Asa ca altadata am sa spun: no thanks! ...unei astfel de experiente...

...si toate aceste (nedorite) thrills-uri matinale...numai si numai pentru a evita traversarea faimoasei centuri a Bucurestiului, in plina zi...

...caci stiam ca va fi greu cu Bogdi langa noi, care probabil ca m-ar fi intrebat din minut in minut: Mami, cand ajungem la mare?!...mai avem mult?!...de ce n-ajungem odata?! :))

...si desi e adevarat ca am trecut de ea in doar 20 de minute, parca as fi preferat s-o traversam tot in 3 ore, asa cum am facut la intoarcere...dar in deplina siguranta si bucurie.

Ati prins ideea, nu mai insist. Sa va arat si ceva poze, nu?!

Pe Autostrada Soarelui am facut prima oprire din noaptea ce parea ca nu se mai sfarseste vreodata si, dupa cum vedeti, norii ne-au urmarit pana la mare...desi am sperat ca se vor plictisi de noi, asa cum ne-am plictisit noi de ei! ☐

Pentru ca oricat as fi negat, prezenta lor ma sacaia inca...in mintea mea, incepand sa tes zeci de scenarii, cu vacante de vara ratate inca din prima zi, cum numai noua ni se pot intampla... ☐

...prin tunele, Cipi claxona de zor :)) ...ca sa ii treaca lui Bogdi mai repede timpul...si sa-l amuze!

Drumul isi urmeaza ritmul obositor...spre mare...
...lasand in urma podul de la Cernavoda:

...si-apoi Canalul Dunarea-Marea Neagra...unde n-am reusit sa fac decat vreo doua poze...

...si alea destul de blurate ☹

Incet, incet, norii se risipesc...si vedem, intr-un sfarsit, tablita care ne anunta ca am ajuns la capatul calatoriei noastre: Eforie Nord!

...acuma, dac-as sta sa va mai povestesc si despre cosmarul prin care

am trecut, pana cand am gasit un loc de cazare, cred ca as adauga o
prea mare incarcatura negativa acestui inceput de subiect...marin ☐
...si chiar nu mai are nici o relevanta acum :))

Caci, ce ar putea fi mai plictisitor de aflat decat faptul ca am
scotocit intreaga statiune, pret de aproape 2 ore...fara sa gasim
nimic decent (si noi chiar nu sintem pretentiosi)

...sau ca oriunde ne-am oprit, am auzit acelasi (stupid) lucru -ca nu
erau pregatiti sa primeasca turisti, sezonul estival nefiind inca
deschis!!! (...la sfarsit de iunie?!)

...sau ca, din cauza ca Bogdi isi pierduse deja toata rabdarea (nu
stiu care copil ar fi rabdat atata, anyway)...am ales sa mergem, asa
cum eram, de pe drum, sa facem o baie in mare, cu gandul ca oricum
ar fi fost prima si ultima baie din statiunea asta...dupa care ne-am
fi indreptat catre o alta (mai mult ca sigur, Mangalia)

...desi pana la urma nu a mai fost cazul?! ...caci in exact momentul in
care ne-am hotarat sa plecam, ni s-a facut o oferta foarte
atragatoare, de care am fost, mai apoi, foarte incantati ca am
acceptat-o?!

...nu, nu cred ca are rost sa va mai plictisesc cu chestiile astea,
haha!!!!

Asa ca, mai bine va arat despre ce e vorba, ca am batut destul
campii pana acum! ☐

Am gasit o vila tare cocheta, ascunsa de zgomotul obositor al
statiunii si foarte aproape de malul marii...ale carei apartamente
portocalii mi s-au parut irezistibile :))

Va prezint camera familiei Sava-junior ☐ ...familia Milin aflandu-se
intr-una partial identica (adica mai mica) ...din imediata noastra
vecinatate :))

...mi-e dor de balconul cu perdele „aurii” in care stateam cu Cipi la povesti, tarziu in noapte...

De-aici de sus, i-am soptit eu lui Bogdi la ureche: Uite, iubirea lu' mami, vezi ca am ajuns...la mare!!! ☐

De-aici am salutat noi marea...pentru prima oara, anul asta...
...cam rece prima impresie! :)))

Eu am crezut ca inghet, atunci cand un val mi-a cuprins glezna... :))
...si desi am fost sigura ca 2 zile o sa-l tot indop pe Bogdi cu Nurofen...n-a fost asa!

Puiul meu nu numai ca n-a racit dar nici macar nasucu' nu i-a creat probleme...

...cred ca de la bucuria ce ii invada sufletelul scump!

Si ploaie am avut din plin!!! Asa ca, ne-am adapostit sub o terasa, cu speranta ca vom scapa de suvoiul ei navalnic...in timp ce luam si masa:

..dar, din pacate, n-a fost sa fie asa! Si, pentru prima oara in ziua aia, chiar nu mi-a mai pasat ca ploua! Din partea mea, putea sa ploua neintrerupt...cu picuri mici si albastri. Eram deja la mare ☐

Asa ca am pornit cu totii, razand de numa'...prin ploaia ce ne-a udat pana la piele...catre „casa galbena”...cum ii zicea Bogdi vilei in care am fost cazati...

...din sezlongul nostru confortabil, de la balcon...ne-am ridicat ochii spre cer si mare...

...si catre pescarusul asta mic si zgribulit! ☐

...si dupa toate astea, ne-am pregatit pentru plimbarea de seara, prin Eforie...

...plimbare, de care am fost sincer incantati!

Si asta nu pentru ca statiunea ar fi fost remarcabil schimbata fata de acum 8 sau 9 ani...nu mai retin exact cand am fost noi ultima oara aici...ci mai mult pentru faptul ca am gasit-o extrem de linistitoare: turisti putini...bine, poate ca si ploaia i-a mai rasfirat un pic ☐

...muzica ascultabila

...mancare, in general mancabila :))

...si, cel mai important, micutul parc de distractii, cu trambulina pentru Bogdi!!!

Pentru inceput, cateva poze de la inaltime:

Mi-a placut la nebunie cum arata plaja neinsufletita...
...in afara sezonului e de mers la mare :))

Din cauza ca primele 2 zile, din cele multe, petrecute de noi la
mare, au fost cam mohorate si drastic lipsite de mult-asteptatul

soare (ce-acum un an, pe vremea asta, ne ardea deja, seducator, pielea ☺), ne-am gandit ca asta ar fi momentul ideal pentru ca Bogdi sa vada delfinutii (delfinutul???) de la Delfinariul din Constanta...despre care i-am povestit cu atata drag, inca de-acasa... Dar, din pacate (pentru ca mereu trebuie sa existe un „dar”) am aflat de la stiri ca frumosul oras de la malul marii a fost serios afectat de inundatii si, pe langa asta, nici Delfinariul nu-si deschisese inca portile...

...asa ca, am ramas pe plaja, in Eforie...la baie si alte distractii.

In continuare am sa las sa „curga” cele mai frumoase poze pe care le-am facut la mare:

Am sa inchei cu cele mai frumoase panorame, surprinse de Cipi...

